

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/76/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1210224478
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1210224478.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : AF-CAR, s.r.o., Okoličianska 65, Liptovský Mikuláš, IČO : 36 399 621, zastúpený advokátskou kanceláriou Geško s.r.o., Velehradská 33, Bratislava, proti žalovanému : JURKI - HAYTON s.r.o., Prístavná 2, Bratislava, IČO : 31 332 251, zastúpený advokátskou kanceláriou VIVID LEGAL, s.r.o., Plynárska 7/A, Bratislava, o zaplatenie 9.428,03 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 22. 4. 2020 č.k. 20C/28/2011 - 411, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeňuje tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinstančného konania v rozsahu 14,89 %.
Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1/ Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol o nároku na trovy prvoinstančného konania tak, že žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinstančného konania v rozsahu 42,44 %, s tým, že o výške náhrad týchto trov rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia. V odôvodnení uznesenia uviedol, že sa žalobca žalobou zo dňa 5. 11. 2010 domáhal voči žalovanému zaplatenia celkom sumy 11.688,69 €, s príslušenstvom, titulom bezdôvodného obohatenia získaného užívaním nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu bez právneho dôvodu. Podaním, doručeným súdu prvej inštancie dňa 19. 4. 2014 vzal žalobca žalobu sčasti späť, poukazujúc na to, že žalovaný mu uhradil dňa 17. 2. 2014 dve platby úhrnom spolu vo výške 2.260,66 €. Trval na zaplatení sumy 9.428,03 € s úrokom z omeškania zo sumy 11.688,69 € vo výške 9 % ročne od 27. 12. 2010 do 1. 2. 2014, t.j. sumu 3.311,58 €, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z sumy 9.428,03 € od 18.2. 2014 do zaplatenia; s čiastočným späťvzatím žaloby žalovaný súhlasil. Ďalším podaním, doručeným súdu prvej inštancie dňa 21. 9. 2015 vzal žalobca - vzhľadom na závery znaleckého posudku - žalobu späť v časti o zaplatenie 6.714,49 € a trval na zaplatení sumy 2.713,54 € spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.974,20 € od 27. 12. 2010 do 17. 2. 2014, t.j. sumu 1.409,51 € a s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.713,54 € od 18. 2. 2014 do zaplatenia a náhrade trov konania. S čiastočným späťvzatím žaloby žalovaný súhlasil. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 31. 5. 2016 č.k. 20C/28/2011 - 337 v spojení s opravným uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 3. 8. 2016 č.k. 20C/28/2011 - 365 bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.713,54 € s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.974,20 € od 27. 12. 2010 do 17. 2. 2014, t.j. sumu 409,51 € a s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.713,54 € od 18. 2. 2014 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku; vo zvyšnej časti súd konanie zastavil, s tým, že o trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací svojím rozsudkom zo dňa 21. 8. 2019 č.k. 7Co/101/2017 - 406, právoplatným dňa 9. 10. 2019, rozsudok súdu prvej inštancie zmenil (v napadnutom vyhovujúcom výroku) tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.713,54 € s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.974,20 € od 27. 12. 2010 do 17. 2. 2014, t.j. vo výške 1.409,51 € a s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy

2.713,54 € od 18. 2. 2014 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, zároveň potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania a priznal žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

2/ Na základe uvedeného súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 255 ods. 1, ods. 2, § 262 ods. 1, ods. 2 CSP rozhodol o priznaní nároku na náhradu trov prvoinštančného konania žalovanému, proti žalobcovi, a to v rozsahu 42,44 %. Vychádzal z toho, že predmetom konania bola žaloba na zaplataenie sumy 9.428,03 € s príslušenstvom, kde žalobca bol úspešný v časti o zaplataenie 2.713,54 € s príslušenstvom. Konanie o zaplataenie sumy 6.714,49 € s príslušenstvom bolo zastavené procesným zavinením žalobcu, ktorý v tejto časti vzal svoju žalobu späť z vlastného rozhodnutia, nie pre správanie žalovaného, z ktorého nutno v tejto časti pričítať úspech z hľadiska rozhodovania o trovách žalovanému. V zmysle zásady úspechu a zásady procesného zavinenia za zastavenie konania tak patrí náhrada trov konania vo vzťahu k sume 2.713,54 € žalobcovi a žalovanému vo vzťahu k sume 6.714,49 €. Úspech žalobcu v konaní teda predstavuje 28,78 % a úspech žalovaného 71,22 %. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu potom predstavuje miera úspechu žalovaného 42,44 % (71,22 - 28,78), uzavrel súd prvej inštancie. Dodal, že o samotnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

3/ Uvedené uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalobca, keď nesúhlasil s priznaním nároku na náhradu trov konania žalovanému v rozsahu 42,44 %. Poukazoval na chybu, ktorej sa súd prvej inštancie dopustil pri určovaní pomeru úspechu strán sporu v konaní tým, že vychádzal z predmetu konania vo výške 9.428,03 €, keď v skutočnosti sa žalobca pôvodne domáhal zaplataenia istiny vo výške 11.688,69 €. V priebehu konania vzal žalobca žalobu sčasti späť, a to dvakrát; najprv čo do sumy 2.260,66 €, a to v dôsledku správania žalovaného, ktorý v tejto sume žalobcovi plnil po podaní žaloby na súd. Tu preto treba úspech v konaní pričítať žalobcovi. Žalobca tak bol úspešný v časti celkom 4.974,20 € (bola mu priznaná suma 2.713,54 € + suma uhradená žalovaným počas konania vo výške 2.260,66 €). Uplatňoval však sumu 11.688,69 €, preto úspech žalobcu predstavuje 42,56 % (4.974,20 € x 100 : 11.688,69 €). Úspech žalovaného potom činí 57,44 % (100 % - 42,56 %). Žalovanému tak prináleží pomerná časť náhrady trov konania v rozsahu 14,89 % (57,44 % - 42,56 %). Žalobca preto navrhoval odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že prizná žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 14,89 %.

4/ Na odvolanie žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

5/ Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (t.j. v celom rozsahu) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

6/ Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

7/ Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zaviniła zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8/ V ust. § 255 ods. 1 CSP je premietnutá zásada úspechu v spore, ako základné kritérium priznania náhrady trov konania. Úspech vo veci (tiež zodpovednosť za výsledok sporu) pritom súd skúma vždy čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) je charakteristická pre sporové konania (akým je aj predmetná právna vec) a uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane (účelne vynaložené, preukázané) trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Súd prvej inštancie v danej právnej veci pri rozhodovaní o trovách konania správne zisťoval mieru úspechu oboch strán sporu v konaní, a teda v podstate správne aplikoval ust. § 255 ods. 1 CSP. Správne uzavrel, že žalobcovi prináleží nárok na náhradu trov konania jednak v časti sumy, ktorá mu bola priznaná rozsudkom súdu a tiež v časti späťvzatia istiny vo výške 2.260,66 € (čo bola suma, uhradená žalovaným v prospech žalobcu po podaní žaloby na súd, a teda uplatňovaná žalobcom dôvodne). Rovnako správne uzavrel, že vo zvyšku žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepatrí, nakoľko vo zvyšnej časti žalobca vzal žalobu späť, avšak nie pre správanie žalovaného, ale na základe výsledkov znaleckého dokazovania. Pochybenie súdu prvej inštancie bolo ale spôsobené tým, že si súd prvej inštancie nesprávne ustálil predmet konania, ktorým bola pôvodne žalovaná istina vo výške nie 9.428,03 € (túto sumu žaloval žalobca až po svojom v poradí prvom späťvzatí žaloby čo do sumy 2.260,66 €), ale vo výške 11.688,69 €. Z tejto sumy mal súd prvej inštancie vychádzať pri výpočte rozsahu, v akom bola úspešná či neúspešná tá - ktorá strana v spore.

9/ Potom je nutné súhlasiť s argumentáciou žalobcu, že porovnajúc jeho úspech v spore (2.260,66 € + 2.713,54 €) t.j. 4.974,20 €, so sumou, ktorej zaplataenia sa domáhal, t.j. sumou 11.688,69 €, predstavuje jeho úspech v spore v percentuálnom vyjadrení 42,56 %. Vo zvyšnej časti - čo do sumy 6.714,49 € - vzal žalobca svoju žalobu späť (na základe záverov znaleckého posudku), t.j. na základe

vlastného rozhodnutia, ktoré nemalo podklad v správaní žalovaného, takže v tejto časti konania dosiahol úspech žalovaný a žalovanému tu tiež prináleží náhrada trov konania, ktorá v percentuálnom vyjadrení predstavuje 57,44 %. Je to potom žalovaný, kto dosiahol v porovnaní so žalobcom v konaní väčší úspech, a to v rozsahu 14,89 % (57,44 % - 42,56 %). V tomto rozsahu bolo potom potrebné priznať nárok na náhradu trov prvoinštančného konania žalovanému.

10/ Súd prvej inštancie teda síce aplikoval ust. § 255 ods. 1 CSP správne, dopustil sa však pochybenia pri ustálení predmetu konania, ktorá chyba potom viedla k nesprávnemu stanoveniu pomeru úspechu strán sporu v konaní. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP. O ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením.

11/ O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech (odvolací súd rozhodol v odvolacom konaní v zmysle jeho odvolacieho návrhu), preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).